

Ἐξ ἐναντίας, ὁ φρόνιμος καὶ εὐμενῆς διδάσκαλος δὲν παρατηρεῖ πρὸς ὅραν τὴν ἀταξίαν, τὴν ὅποιαν ἔτυχε νὰ ἔδῃ, ἀλλὰ στοχάζεται καθ' ἑαυτὸν, Τάχα μόνος αὐτὸς ὁ μαθητὴς ἔχει τὸ γραφεῖόν του εἰς ἀταξίαν; Ἐπειτα λαμβάνει κάμπιαν εὐκαριοίαν νὰ εξηγήσῃ εἰς τὰς μαθητάς, τί ἀπαιτεῖ ἡ καλὴ τάξις εἰς τὰ γραφεῖα, πῶς πρέπει νὰ βάλλωνται τὰ δύοια πράγματα ὁμοῦ, βιβλία εἰς ἐν μέρος, χαρτία εἰς ἄλλο, κονδύλια εἰς ἄλλο, καὶ καθεξῆς, καὶ δὲ μὲ τρόπον, ὥστε νὰ πιάνεται καθέν, ὅπόταν χρειάζεται, χωρὶς νὰ πειραχθῶσι τὰ ἄλλα. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν θέλουν φιλοτιμηθῆν, ποῖος νὰ φυλάττῃ τὸ γραφεῖόν του εἰς καλῆτέραν τάξιν εἰς τὸ ἔξης. Παρατηροῦμεν ἐνταῦθα, ὅτι ὁ διδάσκαλος οὗτος κατορθόνει δεκαπλάσια, ἵσως ἢ ἑκατονταπλάσια, τῶν δοσα κατορθόνει ὁ πρώτος, καὶ μὲ αἰσθήματα ἀπέιρως καλῆτερα καὶ εναρεστερα τόσον ἐκ μέρους αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, δοσον καὶ ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν.

B.. Πασχίζετε νὰ κερδαίνετε πάντα τὴν πλειοψηφίαν τῶν μαθητῶν σας. Τινὲς διδάσκαλοι, διότι ἔχουν τὴν ἔξουσίαν, καταφρούονται τὴν γνώμην τῶν μαθητῶν ἢ ἀλλ' ὅχι φρονίμως. Διότι μὲ τὴν καλὴν γνώμην τῶν μαθητῶν δύναται συχνὰ ὁ διδάσκαλος νὰ κατορθώσῃ πράγματα, διὰ τὰ δοποῖα ἀλλέως ἐπρεπε νὰ μεταχειρισθῇ βίαιαν, καὶ μάλιστα πράγματα ἐνίστε, τὰ δοποῖα ἢ βία δὲν ἥδυνατο νὰ ἐκτελέσῃ. Παράδειγμα τούτου ἔχουμεν εἰς τὴν Ἰστορίαν, τὴν ὅποιαν ἀνέφερα εἰς τὴν δεκάτην ἐπιστολήν. Εἶναι πασίδηλον, ὅτι ὁ φρόνιμος ἐκεῖνος διδάσκαλος δὲν ἤμπορούσε ποτὲ διὰ τῆς βίας νὰ φέρῃ τοὺς μαθητάς του, ἢ νὰ ὀμολογήσωσι τὸ σφάλμα των, ἢ νὰ προσπαθήσουν νὰ τὸ διορθώσωσι.—Μήν εἶπίζετε μὲ δλας τὰς προσπαθείας σας νὰ κερδήσετε τὴν συνέργειαν δλων χωρὶς ἐξαίρεσιν. Θέλειν εἰσθαι σχεδὸν πάντοτε τινὲς, οἱ δοποῖοι ἀγαποῦν τὴν ἀντενέργειαν. Οταν δομως μὲ μέσα εὐμενῆ καὶ εἴλικρινή κερδήσετε τὴν πλειοψηφίαν, ἐκεῖνοι ἢ θέλουν ἀναγκασθῆν ἀπὸ ἐντροπῆν νὰ συνεργῶσιν, ἢ τούλαχιστον θέλουν μείνειν τόσον ὀλίγοι, ὥστε νὰ μὴ βλάπτωσιν ούσιωδῶς τὰ γενικὰ μέτρα, τὰ δοποῖα λαμβάνετε πρὸς ὅφελος τοῦ σχολείου.

G.. Τοίτη καὶ τελευταία γενικὴ ὁδηγία, τὴν ὅποιαν προβάλλω περὶ πειθαρχίας, εἶναι, Μεταχειρίζεσθε τὰς παρατηρησιν τῶν πράξεων, τῶν λόγων, τῆς φωνῆς, καὶ τῶν βλεμμάτων, ἐκείνων μὲ τοὺς δοποῖους συναναστρέφεται.

λαμβάνωνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἴδιαιτέρως, ἢ ὅχι δημοσίως. Ἰσως ἀντιβαίνω, ὡς πρὸς τοῦτο, εἰς τὴν θεωρίαν καὶ πρᾶξιν τῶν περισσότερῶν· ὅ δον τοῦτο, εἶμαι πληροφορημένος δτι, ἐὰν ἥθελαν δοκιμάσειν πιστῶς τὴν μέθοδον ταῦτην, ἥθελαν εὐχαριστηθῆν εἰς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς. Μία ἀταξία ὅποιαδήποτε γίνεται εἰς τὸ σχολεῖον· ὁ διδάσκαλος ἔλαβεν, ἀς ὑποθέσωμεν, τὰ γενικὰ μέσα, τὰ ὅποια ἐνόμιζε κατάλληλα πρὸς διόρθωσιν αὐτῆς. Οἱ περισσότεροι πείθονται. Εἰς δομως ἐξακολουθεῖ πεισματωδῶς. Πῶς νὰ διορθώσῃ αὐτόν; Νὰ τὸν φωνάξῃ καὶ νὰ τὸν δείρῃ καλὰ ἐμπρὸς εἰς τὸ σχολεῖον; Ἰσως μὲ τὸ μέσον τοῦτο ἐπιτύχῃ νὰ τὸν φοβίσῃ· ἀλλ' Ἰσως, ἐξ ἐναντίας, ὁ μαθητὴς ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ κάθισμά του, γεμάτος μόνον ἀπὸ ὁργὴν καὶ ἀπὸ νέα καὶ ἀσφαλέστερα σχέδια κακίας. Πόσον ἀπείρως καλῆτερον ἥθελεν εἰσθαι νὰ πασχίσῃ ὁ διδάσκαλος νὰ διεγείρῃ τὴν προσοχὴν τοῦ μαθητοῦ ἐκείνου εἰς τὰ μαθήματά των, νὰ κερδήσῃ μὲ μέσα προσωπικὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην του, καὶ ἐπειτα νὰ τοῦ παραστήσῃ ἴδιαιτέρως καὶ φιλικῶς τὸ σφάλμα του! Ή μέθοδος αὐτῆς ἀπαιτεῖ τῳότι ἀρκετὴν ἐπιμονὴν καὶ ἀρνησαντίαν. Ἀλλ' δοσον διὰ τὰ ἀποτελέσματα, ἀφίνω καθένα νὰ κρίνῃ ποία ἀπὸ τὰς δύο μεθόδους ὑπόσχεται καλῆτέραν ἐκβασιν.—**Φ. Λ. Ε.**

ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΓΥΝΗ.—Ο ἀνήρ εἶναι δυνατός· ἡ γυνὴ ὀραία. Ο ἀνήρ ἔχει τόλμην ἢ πεποιθησιν· ἡ γυνὴ δειλίαν καὶ μετριοφροσύνην. Ο ἀνήρ εἶναι μέγας, ὅπόταν ἐνεργῇ· ἡ γυνὴ, ὅπόταν πάσχῃ. Ο ἀνήρ λάμπει εἰς τὸν ἀγοράν· ἡ γυνὴ εἰς τὸν οἶκον. Ο ἀνήρ ὀφελεῖ διὰ νὰ πληροφορῇ· ἡ γυνὴ διὰ νὰ πείθῃ ἢ νὰ ἥδυνῃ. Ο ἀνήρ ἔχει τραχεῖαν καρδίαν· ἡ γυνὴ μαλακὴν καὶ τρυφεράν. Ο ἀνήρ ἐμποδίζει τὴν ἀθλιότητα· ἡ γυνὴ τὴν ἀνακουφίζει. Ο ἀνήρ ἔχει ἐπιστήμην· ἡ γυνὴ φιλοκαλίαν. Ο ἀνήρ ἔχει κρίσιν· ἡ γυνὴ εὐαισθησίαν. Ο ἀνήρ θέλει δικαιοσύνην· ἡ γυνὴ ἔλεος.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΕΚΝΩΝ.—Τὸ κυριώτερον μέρος τῆς ἀνατροφῆς του λαμβάνει ἐκαστον τέκνον ἀπὸ τὴν ιδίαν αὐτοῦ παρατηρησιν τῶν πράξεων, τῶν λόγων, τῆς φωνῆς, καὶ τῶν βλεμμάτων, ἐκείνων μὲ τοὺς δοποῖους συναναστρέφεται.

Αἱ ἀρχαὶ μας εἶναι τὰ ἐλατήρια τῶν πράξεων μας· αἱ δὲ πρᾶξεις μας τὰ ἐλατήρια τῆς εὐδαιμονίας ἡμῶν καὶ κακοδαιμονίας. Αδύνατον λοιπὸν νὰ προσέχωμεν παραπολὺ εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν πράξεων μας· αἱ δὲ πρᾶξεις μας τὰ ἐλατήρια τῆς εὐδαιμονίας ἡμῶν καὶ κακοδαιμονίας.